

Universitätsbibliothek Paderborn

**Joannis Pierii Valeriani Bellunensis Hieroglyphica, Sive De
Sacris Ægyptiorum Aliarumque Gentium Literis,
Commentariorum Libri LVIII**

Valeriano, Pierio

[Lipsiae] ; Francofurti Ad Moenum, 1678

Nobilitas generis.

urn:nbn:de:hbz:466:1-14259

A animi supra sensum elati negotium est, hoc quod præ manibus est nobis, unius applicitum est sensu. Vocabulum enim *πελοματα*, inter alia significata Mysterium etiam significat, & superius Cicadam myltici hominis hieroglyphicum Ægyptiis esse commonstravimus. Sane vero Propertius in garris litatis significatum Acanthidem lenam vocat, sermonis tædio & loquacitate, aurumque offensio- ne: nam acanthias Cicada epitheton est; quin & Cicada species Hesychio. Ajunt porro, ex eo ani- malium genere sceminas semper taciturnas esse: quod nonnulli ad frigiditatem referunt, qua sint *Hinc illud
τεττυρος
εν θωράκι
Cicada ho-
calior.*

NOBILITAS GENERIS. CAP. XLV.

I Iud minimè prætereundum, Cicadam apud Athenienses generis nobilitatem significasse: quod apud Thucydidem in liminari pagina comperies, qui *πτήσιο Φόρος*, hoc est, Cicadigeros eos appellat, quod apud Athenienses institutum erat. Cicadas ex auro capitum ornamento gestare, que indigenas & ingenuos, ab avenis & servis distinguerent. Caufam nonnulli communincuntur, quod Cicada *enim a-*
B Cicadæ maximè omnium animalium indigenæ videantur: in ea siquidem regione qua genite, vi- *nimalista*
vunt moriunturque, cum reliqua ferè omnia animalia aliquo migrant, neque sedem ullam firmam *indigenæ*. habere perseverent. In unaquaque vero civitate & municipio eo nobiliores dicimus, quorū majores pluribus ante annis in patria sua claruerint, obiectatu que ideo Ciceroni totiens in opprobri- um, quod vir novus esset; quin plurimum odiosa solet esse novorum hominum ambitio, cum Rem pub, in quam recens adsciti fuerint, administrare contendunt.

MUSICA. CAP. XLVI.

Quamvis autem alii aliter Cicadarum cantum acceperint, plures illi fuere qui musicam hinc intelligi censerint: ideoque Cicada in citharæ statua cithara insidens, hieroglyphicum dedicabatur, quem morem Strabo latius interpretatur: quamquam nusquam defunt Graecorum fabula, Eunomi citharæ statuam celebrantium cum cithara, cui Cicada insideret, propterea quod is cum Aristone Regino, Pythiis, musico certamine destitutus est, chorda una træcta: verum ajunt Cicadam adhuc supervolantem, qua supplererit vocis illius vicem. Et apud Theocritum pastor, qui Thyrsin commendare vult à carminis suavitate, melius eum canere quam Cicadas, rustica & pastorali simplicitate, dixit. Deque hac Plotinus mihi videtur intellectissimum, cum homines musicis modulis affectos ac delimitos, in animalia musica renasci disierit. Quin & fabella recitatur à Platone, fuisse olim quosdam musicos homines, qui cantu adeo allicerentur, ut præ modulatione cibumque potumque negligenter, eoque demum macilentiæ redactos, ut in Cicadas abierint, qui famem adhuc nullo alio cibo quam can- tu levant. Videre vero est homines eos qui sermocinationibus & loquacitatì prolixius aquo dediti sunt, corpore esse majori ex parte graciliori: corpora enim extenuari sermone nimio, Philosophi profitentur, quorum è numero Lucretius noster ita philosophatur:

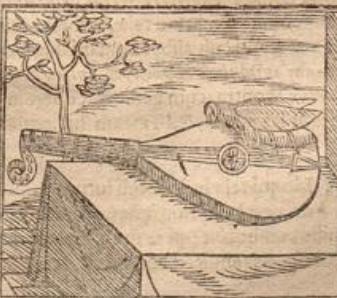
*Ne te fallat item, quid corporis auferat, & quid
Detribat ex hominum nervis ac viribus ipsis
Perpetuus sermo, nigræ noctis ad umbram
Aurore productus ab exortente nitore;
Præsternit si cum summo est clamore profusus.*

Sed satis jam obstrepere cum Cicada vidi sumus; quare sit iam nugandi modus.

Liber. 4.

S s 1

DE

*in Daph-
nide sic:
τεττυρος
επει τυχε
αθηνας. Ca-
mines, qui can-
tumque negli-
gerent, eoque
nus nullus
Cicada.*